

ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਜਰਨੈਲ

ਸੰਪਾਦਕਾ

ਡਾ. ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਸਾਗੂ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਸਿੱਖ ਸਟੱਡੀਜ਼

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਭਵਨ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ

ਦਿੱਲੀ-110001

ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
ਦਿੱਲੀ

ਰਚਨਾਵਾਂ

ਪ
ਦਿਤ)
ਨੀਆਂ
ਤਹਾਸ ਦਾ ਸਰੋਤ
ਦਰ ਜੀਵਨੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ
ਾਜਿਕ ਸਰੋਕਾਰ
ਵਚਾਰਧਾਰਾ
ਲਪ ਤੇ ਪਰੰਪਰਾ
ਸਿੱਖ ਸ਼ਹੀਦ
ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ
ਦਰ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਜਰਨੈਲ
ਦਰ : ਜੀਵਨ ਤੇ ਸ਼ਹਾਦਤ

Indian Society
dur & Sikh Sovereignty
hievevements of Banda Singh Bahadur
: Social Concerns

ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ : ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਜਰਨੈਲ
Baba Banda Singh Bahadur : Mahan Sikh Jarnail

by

Dr. Harbans Kaur Sagoo

Director

International Centre For Sikh Studies

Guru Granth Sahib Bhawan

Gurdwara Rakab Ganj Sahib

Delhi-110001

E-mail : hksagoo48@gmail.com

Ist Edition : 2017

Publication :

Manpreet Parkashan

16/16 Ist Floor

Geeta Colony, Delhi-31

Mobile : 93122 71252 • 9015346246

E-mail : manpreet1948@gmail.com

Type Setting :

Mantej Graphics

Mob : 98781-77812

Printer

Balaji Offset

Delhi

Price : 490/-

ISBN : 81-87654-24-4

ਨ ਉਸ ਪਾਸ ਆਉਂਦਾ, ਉਹ ਦਿਹਾੜੀ 'ਤੇ ਰੱਖ
ਚੁਕਾਇਆ ਕੇਵਲ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ। ਉਸ
ਦਾ, ਉਹ ਇਕ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਂਦਾ।
ਬਕ ਨੇਮ-ਕਰਮ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ
ਦੀ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਚਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਆਮ
ਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਬਾਦਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ
ਛੱਡ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਦੌੜਿਆ ਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ
ਮਿਲਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਬਾਦਰ ਸ਼ਾਹ
ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲੋਹਗੜ੍ਹ (ਮੁਖਲਸਗੜ੍ਹ) ਨੂੰ
ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ
ਅਛੋਪਲੇ ਦੀ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਬਾਦਰ
ਹੋਈ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਫੜ ਹੀ
ਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਬਾਦਰ ਜਦੋਂ ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ
ਵੇਲੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਉਮਰ ਕੇਵਲ ਨੌਂ ਸਾਲ ਸੀ।
ਹੋਈ ਤੇ 1708 ਵਿਚ ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ
ਨ ਹੈ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ 1708 ਈ. ਵਿਚ ਸਿੰਘ
ਦਾ ਜਾਮ ਵੀ ਪੀ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਰਾਗੀ
ਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸਦਾ ਲਈ
ਗੀ ਤੋਂ ਜਰਨੈਲੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ।

ਪਹਿਲੇ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦਾ ਉਸਰਦੀਆ : ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ

-ਸ਼ਾਲੂ ਕੌਰ

ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ 13 ਕੱਤਕ 1727 ਬਿ. ਯਾਨਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ 1670
ਈ. ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਪੁਣਛ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਰਾਜੌਰੀ ਪਿੰਡ
ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ 'ਲਛਮਣ ਦੇਵ' ਰੱਖਿਆ
ਸੀ। ਆਪਦੇ-ਪਿਤਾ ਰਾਜਪੂਤ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਲਛਮਣ
ਦੇਵ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਸਿਰੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੋੜ-ਸਵਾਰੀ ਅਤੇ
ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੀ। ਪੁਣਛ
ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਲਛਮਣ ਦੇਵ ਨੂੰ
ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਿਆ। ਅਜੇ ਉਹ ਅਲੜ੍ਹ ਜਵਾਨ
ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾਉ ਆ ਗਿਆ।
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਲਛਮਣ ਦੇਵ ਨੇ ਇਕ ਹਿਰਨੀ ਨੂੰ
ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ। ਉਹ ਹਿਰਨੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਕਰਾਹੁਣ
ਲੱਗੀ। ਜਦ ਲਛਮਣ ਦੇਵ ਉਸਦੇ ਲਾਗੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਰ ਰਹੀ ਹਿਰਨੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਸ ਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਘਟਨਾ ਘਟੀ ਉਸਨੇ ਲਛਮਣ
ਦੇਵ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ
ਉਸਨੇ ਮਰੀ ਹੋਈ ਹਿਰਨੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪੇਟ ਚੀਰਿਆ ਤਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਹਿਰਨੀ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਨਿਕਲੇ। ਮਾਸੂਮ, ਕੋਮਲ ਬੱਚੇ, ਲਛਮਣ ਦੇਵ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ
ਸਾਹਮਣੇ ਤੜਫ-ਤੜਫ ਕੇ ਮਰ ਗਏ। ਇਹ ਸਭ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸਦਾ ਨਰਮ ਦਿਲ, ਡਰ
ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਗਿਲਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਇਕ
ਕੰਬਣੀ ਜਿਹੀ ਛਿੜ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰ ਲਈ। ਮਨ ਨੂੰ ਇਨੀ
ਠੇਸ ਲੱਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਮੋਹ-ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਮੂੰਹ
ਫੇਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਆ ਗਏ। ਉਸਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ
ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਬੈਰਾਗੀ ਦਾ ਚੋਲਾ ਪਾ